

15,-

TĚŠÍNSKÝ

BOŽKOPIS

ROZHOVORY

Rodilá Francouzka
Jak na španělštinu?

NA VÝLETĚ V INNSBRUCKU

ŠÉFREDAKTOR

JOHANA FILIPOVÁ

REDAKTOŘI

IVANA SARANOVÁ
PETRA CUPKOVÁ
KATEŘINA SZYMECZKOVÁ
MATĚJ LATKA
TEREZA BRÁZDOVÁ
MARTIN ŠRUBAŘ
PATRIK CZEPIEC

GRAFICKÁ ÚPRAVA

PATRIK CZEPIEC

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

máme nový školní rok a s ním také nové číslo školního časopisu. Vlastně, ten školní rok už zas tak nový není – dva měsíce jsou dlouhá doba, hlavně pro studenty. Pečlivě nadepsané sešity, pastelky v pouzdře seřazené podle barevného spektra a svědomitě psané úkoly jsou čím dál tím méně pečlivé, svědomité a seřazené. Když jsme si učebnice nesehnali doposud, už je neseženeme. Na ty, které jsme sehnali, se práší. Předsevzetí, že to dotáhneme na samé jedničky, už se začíná pomalu vytrácet v dáli – trojky budou muset stačit.

Samozřejmě jsou tu i studenti, kteří mají své studium stále pod kontrolou. Většinou se vyznačují zásobou post-it bločků, zvýraznovačů všech barev duhy a studijními materiály, které by se daly považovat za umělecká díla. Jeden by si až myslel, že všechny ty barevné kancelářské potřeby jsou nějakými amulety, a jen díky nim se můžou naše studijní výsledky zlepšit. Počkejte, až si seženu ten modrý fix – uvidíte, jaké krásné známky budu mít!

Bohužel musíme čelit pravdě – ani doživotní zásoba barevných gum a strouhátek by některým z nás nepomohla. Kdo by studoval, když se může dívat na videa roztomilých kočiček na internetu?

JOHANA FILIPOVÁ
šéfredaktorka

Obsah

CIZÍ JAZYKY

5

RODILÁ FRANCOUZKA NA NAŠÍ ŠKOLE

6

JAK NA ŠPANĚLŠTINU?

7

INNSBRUCK A OKOLÍ

8

PANÍ PROFESORKA LIPOVSKÁ

10

MATURITNÍ PLES

12

VYCHÁZKA S GEPARDEM

14

JAK NA POVINNOU ČETBU: MANON LESCAUT

16

BLEŠÁK 2016

17

Cizí jazyky

Kdo by neměl rád cizí jazyky? Kdo by se nerad učil anglicky, francouzsky, německy, španělsky...? No dobře, možná si po celý den ve škole neříkáte, jak moc se těšíte, až si doma s chutí zopakujete nepravidelná slovesa, ale kdo by nebyl rád, že se dorozumí i jiným jazykem než češtinou?

Například znalost angličtiny, jednoho ze světových jazyků, nám umožňuje konverzaci s ostatními lidmi, dívat se na naše oblíbené seriály hned po premiéře, aniž bychom museli celý dlouhý den na české titulky, poslouchat naše oblíbené písničky a rozumět jim, aniž bychom museli hledat jejich text (v rámci našich možností; někdy nejde ani pořád rozumět českým interpretům), přečíst si na facebooku meme bez použití překladače... Zkrátka se před námi otevírá nový svět.

Ale jak jsme tuto kouzelnou schopnost získali? Má na ní skutečně zásluhu škola? Ač to bude pro některé z vás šokující, ale asi na tom něco bude. Ve filmu nám gramatiku nevysvětlí, zato nás tam zahltlí spoustou slovíček, u kterých je velká šance, že si je zapamatujeme... zopakují-li je aspoň třikrát. Ale samozřejmě nemůžeme žít jen ze slovíček a frází, které známe, nýbrž se musíme učit stále nové a nové, a v tom nám hodně pomáhá právě škola. Ideálně tím, pokud se ve slovní zásobě pro danou lekci vyskytují slova, u kterých si ani nejsme jisti, zda je možné je v běžné mluvě vůbec použít. Pravděpodobnost, že taková slovíčka někdy použijeme, je asi taková, jako bychom při konverzaci s přáteli užili přechodník minulý... a správně.

Takže jak by měla probíhat správná výuka cizích jazyků? Jelikož na té školní toho jen tak moc nezměníme, zaměříme se spíše na tu domácí. Aby učení bylo efektivní, je třeba se danému jazyku věnovat aspoň půl hodiny denně. Takže když si každý den pustíme například 90minutový film s anglickými titulky, ztrojnásobíme efektivitu naší výuky a za rok bude naše znalost angličtiny dokonalá.

Rozhovor

Rodilá Francouzka na naší škole

Jak jistě víte, v nedávné době naši školu navštívila francouzská studentka Enora, a právě s ní pro vás máme rozhovor.

Líbí se ti naše škola?

Ano, líbí se mi. Studenti a profesori jsou tady moc milí.

Líbí se ti čeština? Umíš říct něco česky?

Umím říct "dobrý den", "ahoj", "díky", "na zdraví". Snažila jsem se naučit pár věcí, ale je to pro mě těžké a komplikované. Čeština však vypadá jako milý jazyk.

Zamilovala si se tady do nějakého studenta nebo profesora?

(smích) Ještě jsem neměla dost času se tady zamilovat.

Dokázala bys tady žít?

Je to tu malinké, daleko od všeho, ale je to takové roztomilé. Takže možná?

Jedla jsi někdy šneka?

Ne, jsem falešná francouzka. (smích)

Jelikož se blíží Vánoce, věříš na Ježíška? (Ve Francii – Papa Noël)

Kvůli duchu Vánoc je třeba věřit.

TEREZA BRÁZDOVÁ, ŠÁRKA MACUROVÁ, KVARTA

Jak na španělštinu?

Na Gymnáziu Josefa Božka mají studenti možnost naučit se dva cizí jazyky. Některým však ani to nestačí. Tak třeba studentka Kvarty A, Beáta Szlauerová, se dala na španělštinu.

MARTIN E. ŠRUBAŘ, KVARTA

Kdo tě přivedl ke španělštině?

Chtěla jsem zkrátka nějaký cizí jazyk. Nejprve jsem uvažovala nad ruštinou, ale nakonec vyhrála španělština, která je mi milejší.

Proč si zvolila zrovna španělštinu?

Jak jsem dříve byla blázen do fotbalu, tak ve Španělsku hraje můj oblíbený hráč Fernando Torres. A také kvůli dobré hudbě a zpěvákům.

Umíš nějaká vulgární slovíčka? A co znamenají?

No s tím českým překladem těchto výrazů to není úplně jednoduché, protože stejně jako v angličtině mnoho z nich není přesných. Mohou mít i několik významů. Třeba Perro znamená pes a Perra zase fena, ale jedná se také o hanlivé označení pro prostitutku. „Eres tonto“ se překládá jako „Jsi blbá?“

Rady pro toho co se chce učit španělštinu?

Jsou různé jazykové školy, kroužky a kurzy. Stačí se kouknout na internet. Cena už však nebývá úplně přívětivá.

Jak se baví mladí Španělé? Prozradíš některé „pubertácké“ fráze?

No tak to vážně nevím. Jiné než u nás je však rozhodně vykání a tykání. Vykají spíše jen starým lidem, ostatní si tykají, a to třeba i děti učitelům.

Jaké využití španělština nabízí?

Jedná se o druhý nejrozšířenější jazyk světa, takže ve Španělsku a velké části Jižní Ameriky se domluvím, ale najdou se i další země. Mezi třetákem a čtvrtákem můžu na rok vycestovat do Španělska. Na vysoké škole mi to rovněž může být přínosem. Později mohu tento jazyk i vyučovat. No a využila jsem ho i na dovolené ve Španělsku, kde jsem se v případě potřeby dorozumívala já, jelikož ostatní členové mé rodiny španělsky neumí.

Jak se ti španělština učí?

Španělština je rytmická a tak se členy s podstatnými jmény nebo předložkami často rýmují, ale složité jsou třeba minulé a budoucí časy – je jich hodně. Španělé si také míchají slovíčka jak chtějí bez ohledu na pravidla.

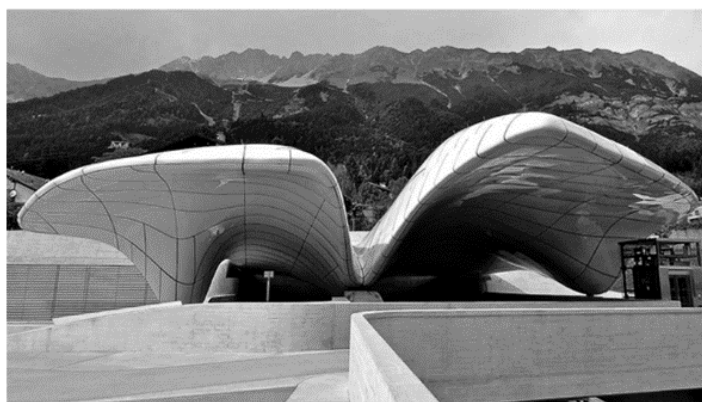
Reportáž

3. listopad 2016

INNSBRUCK a okolí

Innsbruck je hlavním městem rakouské spolkové země Tyrolsko. Nachází se v její západní části, nedaleko hranic se Švýcarskem, Itálií a Německem. S těmito zeměmi je spojují dálnice i železnice. Na dálnici A 13 vedoucí přes Brennerský průsmyk do italského Trenta se nachází i jeden z nejvyšších mostů v Evropě – 190 metrů vysoký Europabrücke.

Turisté mohou ve městě navštívit mnoho památek, k nejznámějším patří Helblinghaus (bytový dům s bohatou barokní štukovou fasádou), Goldenes Dachl (Zlatá stříška – pozdně gotický arkýř císaře Maxmiliána I. z přelomu 15. a 16. století), císařský zámek a mnohé další. Město však oplývá i moderními stavbami, v letech 1964 a 1976 (roky konání Zimních olympijských her) byla přistavěna nová čtvrť i olympijská vesnička. V roce 2001 byl podle návrhu architektky Zahy Hadid postaven skokanský můstek a v roce 2007 z dílny téže architektky i městská lanovka Hungerburgbahn (volně přeložitelné jako „lanovka hladového hradu“).

Okolní alpská krajina skýtá nepřehledné možnosti zimních i letních aktivit. Nachází se zde největší ledovcové lyžařské středisko Stubai Gletscher, dále Pitztal, Ötztal (jak již název napovídá, byla zde v roce 1991 nalezena zmrzlá mumie muže, který žil asi před 5300 lety), Kaunertal, a Hintertux. Východněji v okolí Jenbachu je hojně navštěvován Zillertal.

V létě je možno prozkoumat tyrolské Alpy pěšky – po perfektně značených turistických trasách vedoucích okolo vodopádů nebo přes údolí, kde kdysi bývaly ledovce. Úkryt před nepříznivým počasím najde turista v některé z mnoha turistických chat. Údolím Innu prochází Innská cykloturistická trasa, která začíná již ve Švýcarsku v okolí Svatého Mořice, pokračuje přes Landeck, Innsbruck, Jenbach, Kufstein a německý Rosenheim až do Passau, kde se Inn vlévá do Dunaje. Zpestřením pro cyklisty bývá jezero Achensee, kterého lze dosáhnout po překonání strmého stoupání s převýšením 400 m. Pokud vám již nezbývají síly, nahoru vás vyveze zubačka. Voda tohoto ledovcového jezera jsou téměř tak čisté jako voda pitná. V létě jsou jeho břehy doslova poseté kempaři a cyklisty.

MATĚJ LATKA, SEPTIMA

paní
profesorka **Lipovská**

Mgr. Andrea Lipovská přišla na naši školu jako nová učitelka angličtiny a španělštiny. Proto jsme se rozhodli položit jí několik otázek, abychom se dozvěděli něco o jejím studiu a zjistili, jak ona sama studijní období prožívala. Koneckonců, téma, o kterém budeme mluvit, se svým způsobem týká každého z nás. Možná by vás dnešní povídání mohlo inspirovat třeba k výběru dalšího studia či budoucího povolání...

Odkud pocházíte?

Pocházím z Třince, kde jsem vyrůstala. Když jsem studovala, bydlela jsem pět let v Ostravě a teď jsem se zase vrátila do Třince.

Kde a co jste studovala (SŠ, VŠ)?

Nejdříve jsem studovala 6leté Gymnázium v Třinci, poté anglický a španělský jazyk a literaturu na Filozofické fakultě Ostravské univerzity.

Proč jste si vybrala právě tento obor?

Chtěla jsem v podstatě studovat to, co mi na gymplu nejvíce šlo a co mě nejvíc bavilo, což byly jazyky.

Věděla jste vždy, co chcete dělat? Nebo jste si jako někteří z nás (gympláků) musela projít těžkým rozhodováním „co dál“?

Ne, nevěděla jsem to vždy, ke studiu jazyků jsem se rozhodla asi zhruba dva roky před maturitou.

Bylo vaším cílem stát se učitelkou cizích jazyků?

Před navazujícím magisterským studiem učitelství jsem věděla jen to, že chci studovat jazyky. Až po dokončení bakalářského studia jsem se rozhodovala, jestli dále studovat překladatelství, lingvistiku, či učitelství.

Než jste přišla na náš gympl, znala jste se už dříve s někým z vyučujících nebo zaměstnanců školy?

Neznala jsem nikoho, takže jsem nastoupila do úplně nového a neznámého prostředí.

Jak se vám u nás učí?

Líbí se mi tady hodně, zatím si nemůžu na nic stěžovat...a snad to tak zůstane...

Čemu jste se věnovala před přijetím stávajícího zaměstnání?

Dříve než jsem nastoupila tady na gympl, jsem rok učila angličtinu na Střední odborné škole a učilišti v Třinci na Kanadě.

Změnil se nějak váš život od doby, kdy jste u nás začala učit?

Nejsem tolik vystresovaná.

Co ráda děláte ve volném čase?

Trávím čas s manželem a našimi dvěma psy, rodinou a kamarády. Dále ráda čtu a sleduji filmy a seriály.

Vraťme se zpět k vašim studiím. Co se vám vybaví, když na ně vzpomínáte?

Když si vzpomenu na svá studia, naštěstí se mi vybaví pozitivní vzpomínky na Ostravu a spolužáky, kamarády. Ale v závěsu za pozitivními se mi vybaví i další nedílná součást studia: zkouškové období a státnice. Tedy dny, kdy člověk nedělal nic jiného, než vstal, učil se a pak šel zase spát.

Bylo pro vás těžké naučit se španělsky, anglicky? Existují nějaké finty (vychytávky), jak se naučit cizí řeč snadněji, rychleji?

Španělština pro mě byla určitě těžší než angličtina. Je to hlavně tím, že angličtinu používám více. Co platí pro mě, je to, že se musíme tím jazykem obklopit. Koukat se na filmy v daném jazyce, číst články či knihy a mluvit, když nemáme s kým, tak aspoň sami se sebou... (úsměv)

Děkujeme vám za ochotu s námi spolupracovat a za odpovědi na naše otázky.

MARIKA DUCHOŇOVÁ 2. A

Maturitní ples

společenská událost podzimu

V sobotu 5. listopadu 2016 se v kulturním domě v Chotěbuzi již tradičně konal maturitní ples. Místnost, která se po většinu roku využívá spíše jako tělocvična, se proto pod dohledem paní profesorky Lukešové díky výzdobě vytvořené studenty v hodinách výtvarné výchovy proměnila v dokonalý plesový sál. Ze stropu visely obrovské žluté koule, pod nimi byly zavěšeny kamery, klapky a filmové pásy vyrobené z papíru, jimiž bylo polepeno i pódium. Zdi zdobily známé hlášky učitelů.

Večer zahájila paní profesorka Hasáková a jako první mohli diváci vidět vystoupení mažoretek Minnie z DDM Český Těšín pod vedením Zuzany Martinkové, jedné z maturantek. Po menší přestávce následoval krátký film, který uvedl představení Oktávy A. Studenti ukázali svůj pohled na častou změnu třídních učitelů a sehráli několik scének, v nichž předvedli několik typických hodin. Toto vyučování bylo zakončeno hudební výchovou, kde maturanti předvedli adaptaci na písničku Motýl.

Třída 4. A se se vší pílí a vervou pustila do tance a hned na začátku kluci dokázali, že se ničeho nebojí, a bravurně zvládli variaci na Labutí jezero. Ani dívky nezůstaly pozadu, část se dala do cvičení na písničku Call on me za doprovodu Tomáše Martinka. Dva kluci následně ukázali, jak by (ne)měla vypadat naše květnová maturita. Ostatní dívky poté předvedly zajímavou taneční sestavu na mix známých písniček zapnuté v prostěradlech a nakonec celá třída zakončila vystoupení tanci na We go together a Happy.

Po šerpování maturantů ještě zazpívala Petra Fúriková (4. A) a dvakrát zatančil také folklórní soubor z Třanovic, v němž rovněž vystupují dva studenti našeho gymnázia, Ondřej Buba (4. A) a Markéta Rylková (OkA). Oficiální část programu pak o půl dvanácté zakončila tombola.

V pauzách mezi jednotlivými body programu a následně až do dvou hodin ráno měli všichni hosté díky DJ Romanu Grygarovi možnost zatančit si na moderní písničky, ale zároveň i klasický valčík, jive, cha-chu nebo waltz. Tento večer se pro mnohé, především pro maturanty, stal jistě nezapomenutelnou událostí, na níž budou rádi vzpomínat.

PETRA CUPKOVÁ, OKTÁVA

Reportáž

Vycházka s gepardem

A je to tady. Dnes se mi splní můj sen. Sáhnu si na kožich jedné z větších kočkovitých šelem. A ruku na srdce – to je na rozdíl od těch našich mourků pořádná číča.

V Brně-Radosticích jsem byla poprvé v životě. Zprvu polní krajinu na Hané začaly pomalu střídat zalesněné kopce a v dáli byly vidět vrcholky Pálavských vrchů. Samotné Radostice jsou menší, poseté množstvím rodinných domků podobně jako ve všech obcích Brna-venkov. Byli jsme tedy docela překvapeni, když jsme zastavili u normální okázalé vily a ne u zoo centra.

Pan Jüttner nás velice mile přivítal a provedl nás brankou do zahradní části za domem. Nejprve nás přivítala teprve dvouměsíční samička rysa kanadského, kterou si pořídili před pár dny. Pak jsme se prošli voliérou pro „obyčejné“ kočky – některé na nás ospale koukaly z větví nízkých stromků, další se skrývaly v útulné boudičce, dvě britské se rozvalovaly na gauči. Zkrátka venkovní palác pro kočky. Následovaly výběhy už dospělých kanadských rysů, kteří nás z blízkosti pár metrů pozorovali v pohodlí vyhřívaného domku. Na příliš hravou (puberťáckou) ocelotku jsme se dívali zpoza pletiva výběhu, protože ráda využívá končetin návštěvníků jako průlezku a drápky zatíná trošinku hlouběji do kůže. Zbylí dva oceloti nás taktéž počastovali víceméně ležérními odpoledními pohledy a nenechali se od odpočinku ve svých ubikacích rušit.

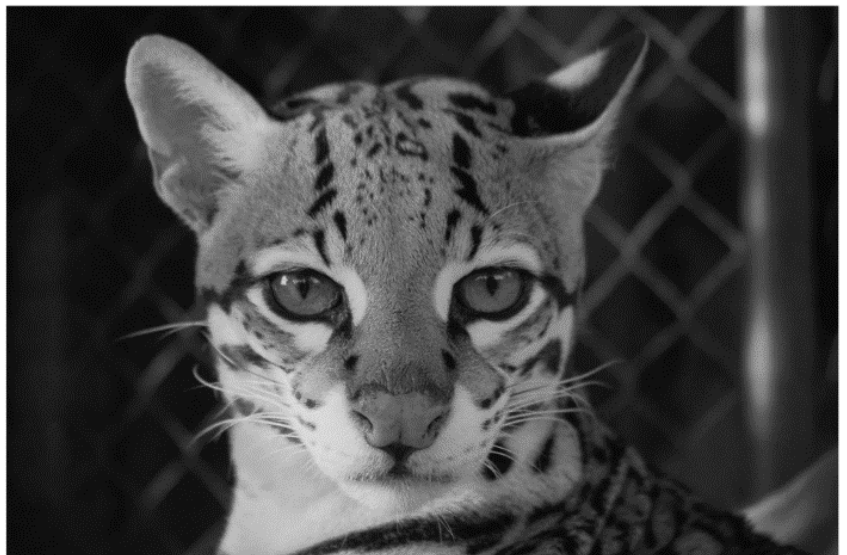
To už jsme byli na dosah výběhu u gepardů. Mezi stromky a okrasnými keři se schovávali hrdinové mého zážitku – samec Barney a samice Sára. Přestože si byli fyzicky velice podobní, mentalitu měli zcela odlišnou. Barneyho jsme okamžitě zařadili mezi pecivály. Ten lenoch se totiž neustále někde válel, případně kousek poodešel, když jsme byli příliš blízko, a tam zase ducnul do trávy. Zato Sára nás větrila pěkně dlouho a zvědavě pobíhala před plotem. Neposeděla ani chvíli, všechno musela vidět první.

Zde nám pan Jüttner řekl zdánlivě nesmyslnou věc: „Za neochočeným gepardem půjdeme do výběhu, ale za ochočeným ne.“ Zjistili jsme totiž, že Sára, která je od malička zvyklá na lidi, se vůbec nebojí a ráda cizí lidi štípne nebo jim poškrábá nohy. Obdivovali jsme tedy Barneyho zahrádku a pořídili pár fotek. Pak bylo na čase dát Sáře obojek a vyrazit na procházku.

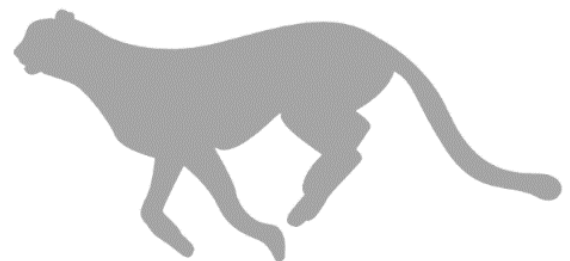
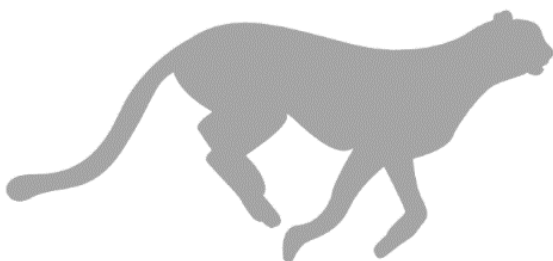
Nejprve jsem vedla Sáru na vodítku já. Kráčela svižně a elegantně, ocas se ji rytmicky vlnil. Prvotní nadšení z faktu, jak podobné to je procházce se psem, pominulo jako mávnutím proutku. Sára totiž v dálce zahlédla koně a neustále strkala hlavu mezi živý plot, aby je viděla. Člověk by si řekl, že jí jenom trochu potáhne vodítku a bude. Nebylo. Když se totiž gepard rozhodne, že nikam nejde, tak nikam nejde. Když se chce kochat přírodou, budou se všichni kochat přírodou. Při gepardí váze kolem 40 až 70 kg není žádná tahanice sranda a tak nám nezbylo, než čekat, kdy se Sára zase rozhodne jít.

Tempo procházky určuje gepardice. Poznatek, který mi utkvěl v hlavě a na který asi nezapomenu. Nicméně je pravda, že nepohyblivá šelma se snadno fotografuje, a tak jsme trávili většinu času právě pořizováním snímků. Občas nám bylo umožněno si Sáru i pohladit, vždy ale obezřetně. Srst gepardů je hodně hustá a není tak jemná jako například u kočky domácí, ale to má nesporné výhody. Například jen výjimečně jim najdete klíšata, která se nedokážou takovou spleť chlupů prodrat až ke kůži.

Před krmením jsme ještě zhlédli běh geparda za kořistí a pak už jsme jen fascinovaně pozorovali rysy, jak si berou kusy syrového masa jen metr před námi. Oceloti si nechali svou večeři na později a nechali se pohladit. Gepardi jsou v tomto trochu jiní. V přírodě mají totiž mnoho konkurentů, kteří je o potravu připravují, proto svůj úlovek rychle zhltnou a nenechávají si ho na později. Dvě kila masa byly v mžiku fuč a náš zážitek se chýlil ke konci.

IVANA SARANOVÁ, OKTÁVA

Seriál Johany Filipové

Jak na povinnou četbu aneb...

MANON LESCAUT

Vítězslav Nezval

Povinná literatura je otrava, říkají si někteří z vás. 118 knížek od starých chlapů, co neví, kdy přestat psát, a myslí si, že lidi zajímají dvacetistránkové popisy krajiny. Kdo to má číst? Ano, tohle o pár dílech na seznamu platí. Ale ne o všech! Některá z nich jsou zábavná, zajímavá, krátká a – světe div se – ne všechna napsali staří chlapi!

V tomto seriálu bychom vám tedy chtěli poskytnout recenze na knihy povinné četby – a doporučit ty nejzajímavější.

RECENZE

Rytíř des Grieux je mladý muž, jehož plány na vstup do semináře přeruší setkání s mladou a krásnou Manon Lescaut, která musí nedobrovolně vstoupit do kláštera. Tito mladí lidé se do sebe vášnivě zamilují, stanou se milenci a utečou do Paříže. Tam se Manon nechává obdarovávat dárky a penězi od bohatých mužů. Věří snad, že tím pomáhá rytíři i sobě? Nebo je to jen vypočítavá koketa? A jak tenhle milostný víceúhelník skončí?

Nezvalovo básnické drama, založené na románu Abbé Prevosta se bude líbit všem milovníkům klasických děl a tragických milostných příběhů. Nenechte se zastrašit tím slovem „básnické“. Nezvalovy verše jsou čtivé, slovní zásoba bohatá, ale srozumitelná. Ovšem pokud nejste příznivci ani klasických děl, ani tragických milostných příběhů, je zde ještě další důvod proč si Manon přečíst.

Pokud po vás vaše druhá polovička vyžaduje více romantiky, není lepší inspirace. Pište básně jako Nezval, respektive des Grieux, a máte to v kapse. Ovšem než začnete svou drahou k Manon přirovnávat, přečtěte si tuto hru.

*„Manon je můj osud Manon je můj osud
Manon je všechno co neznal jsem dosud
Manon je první a poslední můj hřích
Nepoznat Manon nemiloval bych...“*

Ne nadarmo bývá tato postava popisována jako „hříšná světice“.

Pozvánka

BLEŠÁK 2016

Milí studenti, vážení učitelé, rodiče a přátelé školy, srdečně vás zveme na již tradiční Blešák 2016, jehož přesné datum konání bude teprve odtajněno. Nemáte ještě nakoupené vánoční dárky? Nevíte, kde je sehnat? Byť ježíšek samozřejmě existuje, přijďte-li na předvánoční bleší trh, můžete zde levně koupit prakticky cokoliv. A navíc podpoříte dobrou věc, jelikož výtěžek celé akce půjde na charitu.

Co všechno zde tedy můžete najít? Zajímavé věci, které přinesli ostatní studenti. Jedná se například o knihy, šperky, oblečení nebo ozdobné předměty. Také máte možnost zakoupit šálek dobré kávy, zákusky a další občerstvení všeho druhu.

Akci bude doprovázet také mnoho aktivit, díky nichž se u nás určitě nudit nebudete. Připravujeme pro vás fotokoutek, bleší kolo štěstí, zdobení perníčků či výrobu náušnic na míru. A to zdaleka není vše. Ovšem na další řadu činností a produktů se již budete muset přijít podívat sami.

A s čím nám můžete pomoci? Chtěli bychom poprosit vás i vaše rodiče o poskytnutí dalších věcí k prodeji a hezkých cen do připravovaného kola štěstí s možností prezentace firem. Babičky mohou přinést nějaký dobrý koláč nebo zákusek. Nechceme po vás, abyste „letěli“ do Kauflandu jako důchodce za slevou, ale určitě máte doma nějakou pro vás již nepoužitelnou věc, která by pro někoho jiného mohla znovu být produktem užitečným. Nač ji tedy vyhazovat nebo zbytečně skladovat, když ji můžete přinést a přispět k vyššímu výdělku a k podpoře této charitativní akce. A pokud se vám osobně něco z naší nabídky zalíbí, v koupi rozhodně bránit nebudeme.

Takže noste věci a dárky paní profesorce Bernatíkové do kabinetu chemie. A my se na vás budeme těšit na blešáku.

MARTIN E. ŠRUBAŘ, KVARTA

Kateřina Szymeczkov

JAZYK BEZ (NE)PRAVIDEL

DOZVÍTE SE V TAJENCE

N	E	H	S	I	N	I	F	Y
O	D	E	F	F	E	C	T	E
I	A	S	I	L	P	Y	I	N
T	D	T	A	Y	V	L	A	D
C	E	O	D	I	E	L	K	I
A	G	N	R	G	P	T	A	K
A	A	B	T	S	U	C	O	L
C	I	N	E	L	A	M	T	N
N	H	A	M	S	T	E	R	O

ACTION, BIN, CANDY, DAD, EFFECT, FINISH, FIT, GEL, GOAL,
HAMSTER, IVY, KIDNEY, LIE, LOCUST, MALE, NOTE, OAK,
PLAN

**Až budete chtít uspět
tak moc jako chcete
dýchat, když vás
někdo topí pod vodou,
pak budete úspěšní!**

ERIC THOMAS

**BOŽKOPIS STÁLE HLEDÁ
NOVÉ PŘÍSPĚVATELE
Z ŘAD STUDENTŮ.
POKUD MÁTE ZÁJEM
PODÍLET SE
NA TVORBĚ ČASOPISU,
NEVÁHEJTE ZASLAT
ZPRÁVU NA E-MAIL!**

bozkopis@gmail.com